

1-о). Трѣба да ся забѣлѣжи, имято на оногова който прави истинафа и противь когото го прави, занятіята имъ и мѣстопрѣбываніето имъ; 2-о). Рѣшеніето което става истинафъ, и кое сѣдилище е дало това рѣшеніе; 3-о). За какво прави този истинафъ; 4-о). Да иска щото онзи когото прави истинафъ, да доде самъ, или да си испрати намѣстникъ, въ разстояніе на врѣмято, което законно ся о-прѣдѣлява за истинафско отдѣленіе и 5-о). Ще забѣлѣжва, че тѣжителъа ако бы да излѣзе неправеденъ въ давятъж си, ще испълне първото рѣшеніе и че е показаль здравъ кефилъ, какъ ще заплати истинафскитѣ разноскы на противника си, и разноскытѣ му за пѣтуваніега, заедно и загубитѣ му, които законно ще ся потвърдятъ, и че ся е увѣрзаль съ потвърденъ порѣчителенъ записъ спорядъ законътъ.

Коего прочее истинафско прошеніе, не обема горѣрѣченнитѣ узаконенія, нѣма да ся приима; обаче ако ли срока за истинафа, не ся е още свѣршилъ, тѣжителътъ има право да си направи ново едно прошеніе по рѣченнитѣ узаконенія.

Членъ 107). Единъ рѣписъ отъ истинафското прошеніе, което е направено спорядъ прѣжніятъ членъ, и другъ единъ отъ порѣчителніятъ записъ, ще ся подава на главніятъ управитель на търговіятъ, ако е въ Цариградъ, а ако е по вѣнь, на най голѣміятъ чиновникъ на мѣстното начялство, тѣй щото управительтъ като гы потвърди, че сѣ съобразни съ сѣщносттаж имъ, ще ся поднесѣтъ на тѣжиміятъ, па сѣщитѣ ще ся възлагатъ на истинафското отдѣленіе. Така сѣщо и по вѣнь, най главнитѣ чиновници на мѣстнѣтъж власть, като потвърдятъ тія рѣписи, и ся поднесѣтъ на тѣжиміятъ, ще испрацатъ сѣщитѣ съ едно особно писмо, до рѣченното главно управление, за да ся възложатъ на истинафа.

Членъ 108). Когато става истинафъ противъ едно рѣ-